

ESTIC CONTENTA ....

Estic molt contenta pel retorn de la Creu gòtica al nostre poble i desitjo que el seu emplaçament sigui a la Plaça Major per poder gaudir-ne tots.

La Creu l'estimo i potser alguns diran .. "com que ella sempre va a missa ..", però no és per això.

Des que era petita, cada vegada que anava a Barcelona amb els pares a casa del padrí, hi havia tres visites obligades: La plaça de Catalunya, la Creu d'Almatret (no sabem que era gòtica) i el gran quadre d'en Viladrich a l'Ajuntament de Barcelona.

Quan era més gran i la meua família venia a Barcelona també hi anàvem; recordo que l'oncle Joanet de Florensa, amb més de noranta anys i en el seu últim viatge, encara va voler fer aquestes visites i si hi havia algú, deia: "és que aquesta Creu és del nostre poble" i davant del quadre remarcava que els models dels personatges eren veïns del poble i explicava qui eren.

Darrerament he vist que sempre hi havia jovent assegut al peu d'aquesta Creu, firs i tot de races diferents. I em va doldre molt quant la van destrossar.

Penso que si et fan conèixer una cosa és més fàcil estimar-la. Per això agraeixo a totes les persones que des de fa anys, han estat treballant per recuperar-la.

Tant de bo tots els pobles puguin aconseguir el que han perdut!

M. Lluïsa Florensa

EL COMENÇAMENT DE LA DISCÒRDIA, PER LA COL·LOCACIÓ D'UN "TRESOR RECUPERAT".

Degut a l'article publicat a La Garbinada núm. 23 del mes de juny, referent a la "Recuperació d'un tresor", s'ha repartit per totes les cases una carta amb l'opinió d'una persona sobre la col·locació de la nostra "Creu del Terme". Tothom és lliure d'expressar-se.

A mi, com a molts dels habitants d'Almatret, m'enorgulleix la recuperació de la "Creu del Terme", una peça que, malgrat la meua edat, no vaig veure mai col·locada al seu lloc, però sí que me n'han parlat els padrins, els sogres i el pare.

Del que sí que em recordo és de la "Basa de Baix", on anàvem a jugar amb els amics i amigues i avui puc parlar-ne i explicar-ho als meus fills. La "Bassa de Baix" també era un punt de trobada per als menuts i un lloc de passeig per als més grans.

La persona que firma la carta repartida per les cases i que tant valora l'estimada "Plaça Major" i els seus monuments, en temps enrere hauria pogut valorar un dels tresors del poble, que es va tapar i amb les pedres van fer una escala que no ens ha servit per res.

Si això hagués passat en temps d'ara, aquelles persones enlluernades s'haurien pogut portar davant els Tribunals, ja que van modificar un espai amb un monument valuós per molta gent i ens van deixar sense res (bé, tenim una escala que no duu enlloc).

Esther Ballesté

" FEU TOT EL QUE ELL US DIGUI " Jn 2,5:

Aquest mes fa quatre anys de la meua presència en les vostres vides com vosaltres heu calat en la meua. Dir-vos ara, que m'acomio de vosaltres, que ha segut un temps de molta joia, de molta il·lusió, de molta gratificació, d'algun ensurt, i tot un seguit d'experiències que m'han dut a estimar-vos, a formar part del vostre itinerari.

En aquest temps de gràcia he intentat, amb les meves limitacions, complir allò que Jesús el Crist en l'Església catòlica m'han anat dient i espero que aquesta manera de viure us hagi ajudat a créixer en la fe i com a persones que sou.

En aquest temps de gràcia he experimentat l'ajut molt estimable de moltes persones, encapçalades pel Mn. Josep Maria Cebrià (que serà el nou responsable parroquial, motiu que m'omple d'alegria), pels consells parroquials, quantes persones amb cara i ulls, desinteressadament, han fet possible la marxa adequada de la parròquia (catequistes, càritas, cor parroquial, sagristans, obres, economia, enllaç ajuntament, ...) i per totes aquelles persones que hem experimentat la joia de compartir el dia a dia.

En aquest temps de gràcia hi ha hagut moltes celebracions viscudes, també alguna excursió molt entranyable, i també hi ha hagut un interès per millorar el patrimoni eclesial que pertany a tots els que us estimeu l'església.

Dir-vos que sempre us portaré al cor, que tinc la sensació de no marxar, sinó que és un a reveure, fins aviat, i espero que sempre que ens vegem puguem reviure aquestes vivències tan entranyables per mi.

Dir-vos per acabar, que sigueu fidels a Crist, és Ell qui dóna la felicitat autèntica, que sigueu fidels a l'Església Catòlica, amb les seves limitacions, com aquella que porta el rostre de Crist i al nou rector de la parròquia que us ajudarà a créixer en la fe i en el compromís amb els vostres germans i germanes per la fe en Crist.

Mn. Manel